

Gud elskaði heimin

„Tí at so elskaði Gud heimin, at hann gav son sín, hin einborna, til tess at ein og hvør, sum trýr á hann, ikki skal glatast, men hava ævigt lív.“ Jóh. 3,16.

Jóhannes 3,16 verður kallað „Hin lítla Bíblían“. Tað verður sagt, at prædikumenn kring heimin hava sítt yndisbíbliuvers, men hetta versio verður kallað „teksturin hjá hvørjum manni“. Her er kjarnin í sjálvum evangeliinum fyri hvørt einstakt hjarta. Eg fari at peika á trý ting í tekstinum:

1) Tað er Gud, sum er upprunin til frelsuna. Tað er Gud, sum tók stig til frelsuna. Eingin mátti yvirtala Gud at fyrigeva okkum. Viðhvørt verður Gud umtalaður sum strangur, og Jesus verður umrøddur sum mildur, kærleiksfullur og fyrigevandi. Hetta bíbliuversio sigur okkum, at tað var Gud, sum byrjaði. Hann sendi son sín, tí Gud elskaði menniskjuni.

2) Guds lyndi er kærleiki. Hann fór ikki til verka fyri sína egnu skuld, men fyri okkara skuld. Gud fór ikki til verka fyri at nøkta sína egnu valdsgirnd. Hann arbeiddi ikki fyri at fáa eitt undirbrotligt univers. Gud virkaði fyri at nøkta sín egna kærleika. Gud er ikki nøgdur, fyrr enn hansara burturvilstu børn eru komin heim!

3) Bíbliuversio sigur okkum um støddina av Guds kærleika. Tað var heimin, sum Gud elskaði so høgt. Tað var ikki ein tjóð. Tað var ikki eitt útvalt fólk. Tað var ikki kirkjan. GUD ELSKAÐI HEIMIN! Sjálvandi elskar Gud tey, sum elska Hann, men Hansara kærleiki røkkur eisini tey, sum eingin elskar, og

røkkur til teirra, sum ongantíð hugsa um Gud. Guds kærleiki er so umfangandi – Hann elskar øll! Kirkjufaðirin Augustin hevur sagt tað so rámandi: „Gud elskar hvønn einstakan okkara, sum hann bara hevði ein einasta ein at elska.“

Guds hjartalag fevnir um øll menniskju, og allur heimurin er okkara sóknarkall.

Effie Campbell umsetti.

Gongustavurin

„Gangi eg í dimmum dølum, einki ilt eg óttist. Tí tú ert við mær, tín stavur og tín keppur, teir ugga meg.“ Sálmur 23,4.

Eg gevi mær far um tað, hvørja ferð eg fari mær ein gongutúr – hvussu gott tað er at hava ein stav at styðja seg til. Soleiðis hevur tað vist verið frá fyndartíð.

Á næstan øllum gomlum myndum av pílagrísum síggja vit, at teir hava ein gongustav. Ofta var hann langur. Ein slíkur stavur var góður at styðja seg til, tá ið tú vildi fáa ondina aftur mitt uppi í brekkuni. Á ferðini verður stavurin sum eitt triðja bein, og tyngdin á beinunum verður minni. Av tí at hann hevur ein pik í neðra, festir hann seg væl niður í brekkuna og forðar, at pílagrímurin skaðar seg í brøttum, hálum og grýtutum lendi.

Í gomlum døgum høvdu fólk størri tørv at verja seg móti villum dýrum enn í dag. Nú er tað so at siga bara jarmandi seyður, sum kann blíva ov nærgeingin. Djór ræðast langar stavar. Tú sært, hvussu røktingarmenn stýra stórum neytafylgjum við stavi sínum.

Pílagrímar nú á døgum hava nýmótans gongustavar, sum kunnu leggjast saman, men hin langi heimagjördi er ein betri ímynd. Mitt í øllum mótir tú pílagrísum, sum hava útgjørt seg soleiðis, sum tey gjørdu fyrr í tíðini. Sjálvt um teir bera tungan sekk, og beinini merkja, at farið er um middag, verður lættari at ganga. Tú fært rætt teg upp, og stavurin lættir um trýstið á knø og mjadnar.

Í Bibliuni er stavurin ein mynd, sum rættiliga ofta verður brúkt.

Ísraels fólk fingi boð um at hava stavin til reiðar til útferðina úr Egyptalandi. Soleiðis er stavurin vorðin ein mynd uppá at vera ferðabúgvinn. Sum kristin skulu vit liva við leysum tjaldhælum, villig at verða gróðursett á nýggjum støðum og sett í nýggjar

tænastur, eftir sum Gud gevur okkum fráfaringarboð. Vit eru ávegis, altíð til reiðar til fráferð.

Móses hevði altíð stavin hjá sær. Fleiri ferðir hoyra vit, hvussu hann ger tekin og undur við stavinum. Einaferð gjørdist hann til ein orm, eina aðra ferð sló hann á klettin við honum, so at vatnið fossaði út til teir tystu og grenjandi ísraelsmenn.

Í Esterarbók rættir Áhasverus kongur stavin út ímóti Ester sum tekin um, at hon hevur funnið náði fyri eygum hansara. Stavurin er her ein mynd um okkara samband við Gud. Tá ið syndarin nærkast trúnni, sýnir Gud okkum vælvild. Hann rættir hond sína út, og vit sleppa at nema við kongsstavin. Tú ert góðtikin, tú ert mín, eg gleðist um teg.

Tá ið lærusveinarnir kendu seg kroystar undir atsóknunum í Jerusalem, lyftu teir eygum sínum móti himli og bóðu: „Rætt út hond tína!“ Soleiðis bóðu teir um eitt undur við Harrans útrætta kongsstavi.

Stavurin verður eisini ein ímynd av einum stuðulspersóni. Tann, sum fram um øll onnur, skal vera stuðul í lívinum hjá okkum, er Harrin, Jesus Kristus. Eg sleppi at halla meg móti honum. Hann er týðningarmesta útgerðin á okkara pílagrímsferð móti himli. Hann hevur givið mær lykilin til himmiríkið við sínum deyða og sínari uppreisn, tá ið hann bøtti fyri allar syndir mínar. Í Noregi ganga partar av pílagrímsleiðini eftir tí gamla kongsvegnum móti krýningskirkjuni í Nidaros. Her í lívinum sleppa pílagrímarinir at ganga á kongsvegnum undir liðini á Kongi. Soleiðis sum hirðin brúkti stavin móti teimum, sum vildu leypa á fylgið, stríðist Kristus saman við okkum móti øllum tí ónda, sum kann mæta okkum á vegnum.

Tá ið Jesus sendi teir tólv lærusveinarnar út, fingur teir boð um ikki at taka stav við sær. Teir skuldu vera bundnir at Jesusi. Men eina aðru ferð segði hann, at teir ikki skuldu taka nakað annað við sær enn stavin. Her verður stavurin brúktur sum ein mynd upp á Kristus. Okkum tørvar at taka Jesus við okkum á ferðini móti málinum.

Tá ið tú nú tekur stav tín í hondina, kanst tú taka við tær allar hesar myndirnar úr Bíbliuni. Tú ert ikki einsamøll á vegnum. Far í friði og tær Harranum við gleði!

*Karen Andrine Flatø, Norge LMF
Effie Campbell umsetti.*

Einglar, sum grava hol í jørðina

Prædikumaðurin Tommy Hicks sá einaferð eina sjón. Hann sá, hvussu einglarnir samstarvaðu, tá ið kirkjufólkið bað. Hann sá eina fjøld av einglum, sum høvdu úr at gera at grava hol niður í jørðina. Hann fekk tá at vita, at holini umboðaðu frelsuna hjá menniskjunum. So leingi, fólk bóðu fyri einum menniskja, gróv eingilin djúpari og djúpari, til hann náddi til eina keldu, sum veldi fram sum ein vátan fyri, at frelsan var biðin ígjøgnum. Hann sá eisini einglar, sum stóðu og hingu uppi yvir spakunum uttan at gera nakað til nyttu. Teir tóktust sorgarbundnir. Tommy Hicks spurdi ein av teimum óvirknu einglunum, hví hann ikki arbeiddi sum hinir, og eingilin svaraði, at eingin bað longur fyri hesum menniskjanum.

Onkur hevur sagt, at tey fátækastu menniskju í hesi verð, eru tey, sum ongan eiga at biðja fyri sær.

Fyri mongum árum síðani las eg í blaðnum „Kirkeklokken“ um prestin Einar Prip. Hann hevði júst somu sjónina sum Tommy Hicks um einglar, sum gróvu djúpari og djúpari, tá ið menniskju bóðu fyri onkrum. Kirkeklokken gav eisini eina traktat út í síni tíð um sjónina hjá Prip presti. Eg veit um okkurt gamalt fólk í Føroyum, sum hevur eina slíka traktat liggjandi í Bíbliu síni.

Effie Campbell umsetti.

Lívið gongur bara uppeftir hjá teimum trúgvandi. Jú eldri tú verður, jú betri blívur tað. Kennir tú Gud? Tú mást blíva kend við hann. Lat Gud fáa eftirlit og umsjón við lívi tínum.

e.c. ums.

Sunnudagsblaðið er nú eisini at finna á alnetinum á donskum og enskum. Sigið skyldfólki og vinum í útlandum frá hesum.

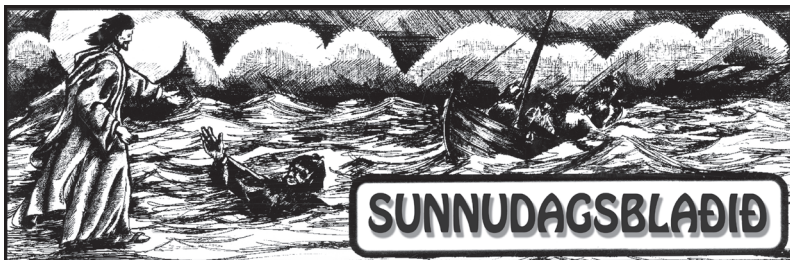
Adressan er: www.jesus4all.dk

SUNNUDAGSSKÚLIN

10. nov.	Tekstur: 2. Mós. 2,1-10	bíbliuorð: Jer. 29,11
17. nov.	Tekstur: 2. Mós. 3, 1-14	bíbliuorð: 2. Mós. 3,12

Útgevri: Hin kirkjuliga heimamissionin í Føroyum.

Umbróting & prent: Control P – tel. 35 77 74

Nr. 24

24. november 2019

79. árg.

Spegla tær í Bíbliuni

Nú ein dagin sendi ein fyrrverandi bíbliuskúlanæmingur mær eina mynd av Bíbliu síni. Í tekstinum niðriundir hevði hon skrivað tað, sum eg á einum av teimum seinastu bløðunum fyri meir enn 20 árum síðani hevði skrivað: „Tú skalt ikki spegla tær í mótabløðum, men í Bíbliuni. Sten Sørensen.“ Hetta vóru míni ráð til ungar bíbliuskúlanæmingar.

Hugsa um øll ung, sum hava fingið eina vánaliga sjálvsmynd, av tí at eitt óhóskandi trýst verður lagt á tey, hóast tey høvdu eitt væleydnað lív frammanundan. Nú eru tað ikki bara mótabløð, men facebook, instagram og snapchat, sum boða frá, hvussu tann fullkomni kroppurin og tað fullkomna lívið skulu vera.

Hetta rákið sníkir seg eisini inn millum tey kristnu. Eg havi møtt góðum kristnum, sum siga, at „eg eri ikki so andalig sum hon“. Ella „eg dugi ikki at biðja so væl sum hann“, ella „eg dugi ikki at málbera meg so væl sum hon“. Tað er skeivt at sammeta seg við onnur. Tað tømir teg fyri styrki, og tú setir fokus á skeiv ting.

Hví ikki spegla sær í Bíbliuni? Har lesa vit um, hvussu Gud lítur at okkum. Vit eru tað ítasta, ja, krúnan á skaparaverki hansara. Hvør einstakur okkara er dýrabarur í eygum hansara. Vit eru original. Einki kopi av okkum er at finna nakrastaðni.

Um vit fylla okkum við Guds orði, fáa vit ein sterkan grundvøll í lívinum. Tá eru tað ikki onnur, sum verða okkara týðningarmesta upplýsingarkelda, men Gud, sum elskar okkum við einum ævigum kærleika.

Tað er fríandi at hugsu um, at onnur menniskju ikki eru tey, sum skulu seta standardin fyri lív okkara: „Hvør vil eg, skal góðkenna meg – menniskju ella Gud? Um eg framhaldandi fáist við at gera menniskju kring meg nøgd, so var eg ikki Kristi tænarí.“

„Halt fast um tað frælsið, sum tit hava fingið frá Kristusi. Latið ikki nakað menniskja noyða tykkum aftur til reglustýrt og bundið lív, har tit verða trýst og tyngd niður.“ Bæði hesi skriftstøð eru úr Galatabrævinum (Gerandisbíblían).

Tað er týðningarmikið at spegla sær á rætta staðnum.

Effie Campbell umsetti.

Ljósið handan deyða og grøv

Tað var eitt heystkvøld. Ein ungur, bleikur og klænur maður stóð við kirkjugarðsportrið. Álvarsliga sjúkan hevði sett seg í lunguni, og hann visti, at hann skuldi doyggja. Skjótt skuldi hann liggja har inni á kirkjugarðinum í tí køldu, svørtu moldini. Hann kendi Jesus sum sín Frelsara; men sjálvur deyðin tóktist honum so ræðuligur. Og hann vildi so fegin liva.

Bráðliga hoyrði hann, at onkur nærkaðist. Tað er ein smágenta, sum kemur. Hon letur kirkjugarðsportrið upp og fer innum. Ungi maðurin steðgar henni:

„Ert tú ikki bangin at ganga gjøgnum kirkjugarðin, nú tað er myrkt?“ spyr hann.

„Bangin?“ sigur hon bilsin. „Nei, eg eri ikki petti bangin. Eg fari bara henda vegin, so at eg kann koma skjótari heim. Har yviri, har tú sært ljósið, búgvi eg.“ Hon peikaði á eitt ljós hinumegin kirkjugarðin. So segði hon góða nátt og kvikaði sær heim.

Men tað, tann lítla gentan hevði sagt, hevði stóra ávirkan á hann. Tað var, sum Jesus sjálvur hevði talað við hann gjøgnum orð hennara.

„Ja, tað er satt,“ segði hann. „**Mítt heim og húsið hjá Faðir mínum** liggur eisini hinumegin, og tað er púra óneyðugt hjá mær at ræðast grøvina. Tann vegurin førir meg skjótast heim.“

Alt í einum lýsnaði tað fyri honum. Við trúarinnar eygum kundi hann hyggja upp móti himli, har Jesus bíðaði honum.

Effie Campbell umsetti.

Normal-temperaturur

Í Nýggja Testamentinum hjá Jógvani, sum hann fekk frá Haremst, presti, tá ið hann varð fermdur, stendur: „Vælt din vej på Herren, stol på ham, så griber han ind.“

Tað munnu vera nógvir føroyingar, sum hava gist á Hotel Hebron, tá ið teir hava verið staddir í Keypmannahavn. Niðri í matarsalinum har stendur við gullbókstøvum á tí hvíta vegg-inum somu orð: „Vælt din vej på Herren, stol på ham, så griber han ind.“ Sal. 37,5.

Normal-temperatururin hjá einum frískum persóni, einum sum er sunnur og ferðigur og ikki hevur fepur, er 37 og 5. Tann andaligi normal-temperatururin er somuleiðis Sál. 37,5. Her fáa vit eitt einastandandi tilboð. Vit býta hetta orðið sundur í trý:

Velt din vej på Herren. Her fært tú tilboð um at kasta allar tínar trupulleikar, tíni ivamál og tínar stúranir yvir á hann, sum er hægsti myndugleiki í allari himnarúmdini. Hann situr enn á trónuni og hevur allar træðrir í hond síni.

Stol på ham. Ja, tú kanst líta trygt á hann, hann hevur ongan tíð svikið nakran, og hann rekur ongan frá sær, sum kemur til hansara. „Eg skal als ikki sleppa tær, og á ongum sinni fara frá tær,“ sigur hann í Hebr. 13,5.

Så griber han ind. Hetta er eitt veldugt lyfti frá „Kongi konga og Harra harra“. Tak hetta orðið til tín, og sig tað hart hvønn tann einasta dag, so tað sum eitt frækorn kann vaksa í tær.

Effie Campbell.

Ljósins børn

Ein trúgvandi fólkaskúlalærari greiðir soleiðis frá hendingini, tá ið sonur hansara doyði:

Olaf hevði fingið góðar gávur frá Skaparans hond. Stjórin á læraraskúlanum, har hann gekk, segði við pápan: „Sonur tygara hevur avrikað nóg millum vinir sínar.“ Triðja árið á læraraskúlanum fekk ungi maðurin tuberkular. Hann fór á sanatorium, men hann batnaði ikki. Sjúklingurin var ikki sorgarbundin, tá ið hann gjørdi seg til at fara á sína seinastu ferð. Hann uggaði sín stúrna pápa og segði: „Jesus stendur enn

klárari fyri mær. Tú mást ikki syrgja, pápi. Tá ið okkara Frelsari er hjá mær, er eingin grund at syrgja.

Olaf hevði nógva pínu, tá ið hann lá til tað síðsta, men hann vildi ikki hava nakað doyvandi og segði: „Nei, eg vil vera vakin í mínum stríði. Eg eri so eydnusamur!“ Hann bað sínar næstringar syngja tann sangin, sum honum dámdi best. Trettan ára gamli beiggjin, sum lá á knæ við fótalagið, fór bráðliga á fótur og rópti: „Hyggið, hvussu tað lýsir av Olafi! Hann sær púra umskapaður út.“

Tey stóðu øll so bilsin og hugdu at hansara lýsandi andliti. Tá ið ljósið var sum klárast, rópti hin doyggjandi ovurfegin: „Nú eri eg heima hjá Harranum, hjá mammu, hjá Petru og mongum øðrum.“ Tá brustu eygu hansara. Hann var farin inn í ljósið, sum einki eyga á jørð kann síggja. Og hesin pápin legði afturat: „Sjálvt um tað hevði verið heilt myrkt í rúminum, so høvdu vit kent Olaf aftur frá glæmuni, sum lýsti av honum.“ Merkisvert er tað eisini, at hin doyggjandi tosaði um mammu sína, sum hann ikki kundi kenna, av tí at hon doyði, tá ið hann var nýføðingur.

Effie Campbell umsetti.

Hvat er gudsótti?

Guds ótti er: **1.** at vera glaður at gera Guds vilja - **2.** at hava ótta fyri at gera ímóti Guds vilja - **3.** og alt, sum liggur har ímillum.

Róm. 8,15: „Tí at ikki fingi tit trældómsanda aftur til ræðslu, men tit fingi sonarrættaranda, sum vit rópa í: Abba, faðir!“

e.c. ums.

Sunnudagsblaðið er nú eisini at finna á alnetinum á donskum og enskum. Sigið skyldfólki og vinum í útlandum frá hesum.

Adressan er: **www.jesus4all.dk**

SUNNUDAGSSKÚLIN

24. nov.	Tekstur: 2. Mós. 4, 1 - 17 + 12,28 - 40	bíbliurøð: 2. Mós. 12,13
1. des.	Tekstur: 2. Mós. 7,14 - 11,10 + 12,7 - 14	bíbliurøð: Sl. 3,9

Útgevni: Hin kirkjuliga heimamissiðin í Føroyum.

Umbróting & prent: Control P – tel. 35 77 74